

FILELE DE ISTORIE ALE PALATULUI SUȚU

dr. Nazen Peligrad

Albumul își propune să facă o cuprinzătoare imagine a contextului social din prima jumătate a secolului al XIX-lea care pune în valoare palatul și cuplul Suțu.

Am început acest proiect în urmă cu 3 ani și finalizarea lui se va concretiza prin publicarea acestei monografii. Pe lângă faptele istorice descrise am vrut ca această lucrare să imprime asupra cititorului acel tip de moștenire care se transmite din generație în generație, grija pentru cunoașterea și păstrarea amprentei trecutului.

Bucureștiul era cunoscut ca un oraș grădină având o dezvoltare urbană aleatorie, ca multe alte capitale europene, sărăcia și opulența coexistând în același context social.

Secolul XIX a avut o importanță deosebită pentru dezvoltarea economică, administrativă și socială a Țărilor Române reflectată prin stabilirea unei strânse relații de prietenie cu Franța, prin rolul pe care l-a avut Napoleon al III-lea în constituirea României¹. Trebuie să menționăm simbioza dintre cultura constantinopolitană și cea occidentală, cu precădere cea venită de la Paris. La începutul secolului al XIX-lea a început un proces de modernizare a societății care a dus inevitabil la preluarea mai mult sau mai puțin conștientă a unor influențe vestimentare, culinare, mobiliare și a interioarelor, în stilul modei pariziene.² Este o perioadă de tranziție de la epoca fanarioșilor, prin renunțarea la limba greacă și asimilarea limbii franceze.

Balurile familiei Suțu au început după căsătoria lui Grigore cu Irina și concureau cu cele ale familiei Oteteleşeanu în casele de pe Podul Mogoșoaici, transformate după 1900 în terasa Oteteleşeanu, iar din 1933 s-a construit Palatul Telefoanelor.³

La Palatul Suțu erau baluri în fiecare duminică, unde gazdele păstrau un anumit protocol: Grigore își primea invitații de sus din capătul scării, iar Irina avea o grijă deosebită pentru invitați. Valsurile lui Strauss, umpleau toate saloanele stilate, iar finețea siluetelelor tinerelor domnișoare nu trecea indiferentă domnilor. Joia aveau seară dansantă. Mai erau organizate două baluri mari dintre care unul era costumat. Cel mai spectaculos era cel organizat de ziua lui Grigore Suțu din 30

1. D. Berindei, *Napoleon al III-lea și constituirea României*, Napoleon al III-lea și Principatele Române, Muzeul Național de Artă al României, București, 2008, p. 26-29.

2. C. C. Giurescu, *Istoria Bucureștilor*, ediția a II-a revăzută, Editura Vremea, București, 2009, p. 270.

3. *Ibidem*, p. 463 și urm.

ianuarie. Toate saloanele se deschideau inclusiv cel roșu cu brocart și cel galben (Sala Oglinzilor) cu stucaturi. Grigore Suțu își aștepta invitații la intrarea de jos, fără mânuși, pentru domnitorul Carol I, ținând într-o mână un candelabru cu lumânări aprinse conducându-l pe scară până în salonul de recepție, unde era Irina Suțu. Invitații așteptau în liniște ca domnitorul să treacă prin fața fiecăruia vorbind cu toți invitații. S-a păstrat o scrisoare din anul 1870 a Irinei Suțu trimisă familiei Hagi Mosco unde se spune că domnitorul a venit însoțit de fratele său, principele Frederic, dar că doamna s-a scuzat fiind suferindă. Pentru a completa acest program cultural organizau și serate artistice, comedii de salon, în limba franceză, avându-i ca invitați pe diverși cântăreți și actori. În fiecare duminică familia Suțu primea invitați. El primea invitații, ca de obicei, înmănușat în capătul de sus al scării, iar soția sa așezată pe o canapea, primea înclinări și sărutări de mâini. În timpul balurilor era neobosită având grijă să nu lipsească nimic de la bufet și să aibă grijă de invitații care nu aveau partener de dans.

Acestea sunt doar câteva detalii care se pot descoperi citind viitoarea monografie a palatului Suțu.

SUMMARY

The text signals the preparation of an album dedicated to the Suțu family - an important noblemen family of Greek origin, whose members fulfilled important political tasks both in Walachia and Moldavia. It is the Suțu Palace that houses the Bucharest City Museum of today.